

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Amplissimo Viro Reverendo In Christo Patri Ac Domino, Domino Lamberto
Hankart, Coen Obij Gemblacensis Abbati Dignissimo, Domino ac Mæcenati
suo vnice colendo. S.P.D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

AMPLISSIMO

VIRO AC REVERENDO
IN CHRISTO PATRI AC
DOMINO, DOMINO LAM-

BERTO HANKART, COENO-

bij Gemblacensis Abbatii Dignissimo, Domino ac Mae-
cenati suo vnice
colendo.

S. P. D.

Vam necessaria sit omnibus Christianis, in primis autem hominibus Religiosis Historiae sacre cognitione, non est Abbas dignissime cui scientia tibi multis declarem, cum tu, vi integritate vitae, ita & rerum ecclesiasticarum cognitione maioribus suis laudatissimis pulcherrime respondeas: Itaque cum celeberrimus Typographus Arnoldus Birckmannus a me perijset, ut ultimos hosce tres libros Hermiae Sozomei, quos Historiae ecclesiastice recens interpres Iohannes Christopherson reliquis omnibus iam translatis more praeuentus absoluere non potuit, ex Graeco in Latinum conuerterem, dandum hoc Birckmanni erga me bene uolentiae, dandum manibus Christophersoni, dandum denique Reipub. ecclesiasticae putau: Accepi igitur hanc provinciam, & eo quidem libentius, quod inspecto exemplari Graeco per Christophersonum emendato, inteligerem, illum non emulandi studio, sed sincero veritatis amore ductum post superiores eius interpretes hoc opus de integro transferendum suscepisse: Nam cū tribus pre-
stan-

plantißimis manu descriptis exemplaribꝫ, Vaticano, di-
 co, Veneto ac Florētino potitus eſſet, facta eorum ad ex-
 emplar vulgarū diligēti collatione, paſſum depravata cor-
 rexit, luxata restituit, defecta ſuppleuit. quibꝫ remedys
 deſtitutas aliorum translationes muluis in locis truncas
 ac laceras, in muleis absurdas ac falsoſas eſſe, nemo nega-
 re potest: Sed de Christopheroni laudibus plura dicent,
 qui in opus uniuersum præfaturi ſunt. Ego illius inde
 ſtria magnopere adiutus, in hisce tribus libris conseruen-
 dis preſtit quod potui, ac ſpero meam operam ſtudioſis
 non ingratam fore: Ceterū cum ignorem quo confi-
 liio ille in declaranda ſue translationis præstantia uſku-
 rus fuerit, mihi placuit exemplaris Græci diuerſitates,
 ut ab illo accepi, ad calcem versionis meæ ſubiictere: par-
 tum, ut lectori ſidei meæ conſet ratio, partim, ut ex
 his paucis colligat ſtudioſus, quantum lucis ad verita-
 tē eoto opere Christopheronus attulerit: Hoc igitur quie
 quid eſt opella mea Reverende Pater, gratitudinis er-
 go tibi a dedicare placuit. non ſolum, quod ihs te non diſ-
 fulē præbueris, qui me ignotum ibi commendarunt,
 verū n etiā quodd inſtructissime Bibliotheca in ea copiam
 mihi tā benignè feceris: ſed te quidē ſtudioſis libēter bene
 facere minus mirum eſt. Cui ut natura ad humanitatem
 propēta, ita etiā professionis inſtitutum diligētius cōſigit.
 Fuit enim hoc vestro ordini ab ipſo inde Benedicto quaſi
 patrium, ut in propaganda literarū ſtudia velut in poſ-
 ſionenſi ſuam aſſiduè præ ceteris incumberet. Quod
 quidē, ſi nō aliunde, vel ex conuentus vestrī hifloris a-
 bude patet, in quo uno doctissimi viri pœne infiniti
 claruerunt, & ſuperaſſunt etiā nunc hodie nō pauci, inter
 quos eſt is, qui te proximo dignitatis gradu conſequitur
 cœnobij

ecenobij tui prior dignissimus frater Iohannes à Pafna-
ra, cuius eruditissimi commentarij in Psalmos dauidi-
cos magno pietatis fructu omniū manibus terūtūr. Tu
igitur quod ad te attinet, ut monastica disciplinā more
maiorū ratiā conseruas, ita etiā prospicis, ut non solū fra-
tres tui sine quām eruditissimi, sed etiam, ut veterū scri-
ptorum codices antiqui, quorum magna apud te est co-
pia, ad promouendam Rēimp. literariā eruditis enoluēdi
concedantur, eaq; de causa eruditissimū pientissimūq;
virū Fr. Ludouicum Sonbecum Bibliothecā tuae prae-
stum constituisisti, qui pro singulari prudentia atq; dilige-
tia sua iū codices ipsos in ordinē redigere, tñ quid cuq;
vel negādū vel cōcedēdū sit, pro cuiusq; dignitate dijudi-
care potest. Cum itaq; ex r̄su Bibliothecę tuae tātum eu-
lumēti ad studia mea redundant, quantum fauēte Deo
humanioris literaturā incremētum brevi publicē decla-
rabit, hoc meā erga te gratitudinis qualecunq; testimoniū
extare volui. Nō quidē, ut eo me liberatum, sed ut
ad maiora deinceps præstanta tibi obstrictum esse decla-
rare. Cuius promissi mei spōsor, vii cōfido, esse nō grau-
bitur idē, qui me tibi cōmendare dignatus est amplissi-
mus vir ac Reuerendus in Christo pater D. Philippus
Hofdenius, S. Gertrudis Abbas Louanij, & eiusdē vni-
uersitatis Conservator dignissimus, mi suo merito sem-
per obsernādus: Ea cōditione si boni consulueris id quod
offerō, erit cur magnopere gaudēā. Deus Opt. Max. Am-
plitudinē tuam semper in maius ac melius augere digne-
tur: Louanij pridie Calendas Iunij Anno. 1567.

Tuā Amplitudi. famulus deditis.
Suffridus Petrus Leouardiensis
Frisius.

HER-